

Episode #3 - Asher Yatzar

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר יצר את־הָאָדָם בְּחָכְמָה וַיִּבְרָא בוֹ נְקִבִים נְקִבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ שְׂאֵם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשֵׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמֹד לְפָנֶיךָ אֶפְיִלוּ שְׂעָה אֶחָת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רֹפֵא כָּל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת :

Blessed are You, Adonoy our God, King of the Universe, Who formed man with wisdom³*This may mean either that man was formed by God's wisdom, or that God formed man and endowed him with wisdom.* and created within him openings and hollows. It is obvious and known in the presence of Your glorious throne that if one of them were ruptured, or if one of them were blocked, it would be impossible to exist and stand in Your Presence even for a short while. Blessed are You, Adonoy, Who heals all flesh and performs wonders.

The WHAT

When does one say Asher Yatzar?

A person should say this Bracha after using the rest room first thing in the morning.

Should it be said at home or at shul?

There are two opinions on this topic but it is best to say the Bracha at home right after washing.

What about the rest of the day?

One needs to say Asher Yatzar after each time one uses the rest room.

How much does one need to make in order to necessitate the Bracha?

Even one drop is sufficient since not being able to go to the restroom even for one drop can cause agony.

What if one forgot to say it?

If one did not say it and does not need to go again, one may say the Bracha.
If one already went again or needs to go again, one would say it after going to the rest room again only once for both visitations.

What if one does not remember if one made the bracha or not?

One should not say it in doubt.

The WHY

What is the meaning of the bracha?

1. Shulchan Aruch 6:1

דין ברכת אשר יצר ואלהי נשמה ופירושו. ובו ד"ס:

כשיצא מבית הכסא יברך אשר יצר את האדם בחכמה שבריאת האדם היא בחכמה נפלאה וי"מ על שם שהגוף דומה לנווד מלא רוח והוא מלא נקבים כדלקמן בסמוך וי"מ בחכמה שהתקין מזונותיו של אדם הראשון ואח"כ בראו וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים פירוש נקבים רבים כגון פה וחוטם ופי טבעת וגם ברא בו אברים רבים חלולים כמו לב וכרס ומעים. שאם יסתם אחד מהם כלומר שבנקבים יש נקב א' שהוא הפה כשהוא במעי אמו הוא סתום וכשיוצא לאויר העולם הוא נפתח ואם כשיוצא לאויר העולם היה נשאר סתום לא היה אפשר להתקיים אפי' שעה אחת והאברים החלולים אם היה נפתח אחד מהם לא היה אפשר להתקיים אפי' שעה אחת.

ועוד יש לפרש שגבול יש לאדם שיכולין נקביו ליסתם ולא ימות וכיון שעבר אותו הגבול אי אפשר להתקיים אפילו שעה אחת וכיון שבכלל הנקבים הם פי הטבעת ופי האמה ובכלל האברים החלולים שאם יפתח אחד מהם אי אפשר להתקיים הם כרס ומעים שפיר הוי שבה זה מענין עשיית צרכיו ואפשר עוד שמאחר שאם יוצא לנקביו ביותר עד שאם עבר הגבול ימות בכלל שאם יפתח אחד מהם הוא. והוי שאם יפתח אחד מהם נמי מענין עשיית צרכיו ממש. רופא חולי כל בשר ע"ש הנקבים שברא בו והוציא פסולת מאכלו כי אם יתעפס בבטן ימות והוצאתו הוא רפואה. ומפליא לעשות מפני שהאדם דומה לנווד מלא רוח ואם יעשה אדם בנווד נקב כחודה של מחט הרוח יוצא והאדם מלא נקבים ורוחו משתמרת בתוכו הרי זה פלא ועוד יש לפרש על שם שבורר טוב המאכל ודוחה הפסולת: הגה ועוד יש לפרש שמפליא לעשות במה ששומר רוח האדם בקרבו וקושר דבר רוחני בדבר גשמי והכל הוא ע"י שהוא רופא כל בשר כי אז האדם בקו הבריאות ונשמתו משתמרת בקרבו (דברי עצמו):

What if a person did not use the restroom?

2. Shulchan Aruch OC 4:1

דיני נטילת ידים ובו כג סעיפים:

ירחץ ידיו ויברך על נטילת ידים: הגה וי"א גם אשר יצר ואפי' לא עשה צרכיו (וכן נהגו) (אבודרהם) (מים הפסולים לנטילת ידים לסעודה לקמן סימן ק"ס כשרים לנטילת ידים לתפלה מיהו יש מי שאומר דלא מברך עלייהו :

When one washes his hands, he should recite the blessing "... regarding washing the hands.

Gloss: And some also say "He Who Formed" (Asher Yatzar), even if he did not relieve himself, and this is our practice (Abudirham). Water that is invalid to use for a meal (below, Chapter 160) is permitted to use for washing one's hands for prayers. However, some say that one should not recite the blessing on this kind of water.

What type of Bracha is this?

3. Aruch Hashulchan 6:1

ברכת "אשר יצר" משוניית מכל הברכות. דכל הברכות הם קצרות ומפורשות על הענין שעושים. כמו בברכת הנהנין, כשאוכל לחם אומר: "המוציא לחם...", וכן כולם. וברכות השחר גם כן כן. וברכה זו ארוכה, ועיקר הענין שעליה מברכין לא הוזכרה כלל. ונראה לעניות דעתי דהאמת כן הוא, דחכמים לא מצאו מקום בברכה זו להזכיר יציאת הנקבים. חדא: מפני שאינו ענין כבוד. ועוד: דאם נדמה זה לברכת הנהנין אי אפשר, דאף שיש הנאה לאדם בצאת המותרות ממנו, מכל מקום בכל ברכת הנהנין הברכה קודם המעשה. ועוד: דכל ברכת הנהנין ביד האדם ליהנות או שלא ליהנות, ומעשה זו הוי בהכרח. ואם נדמה ברכה זו לברכת השחר שהוא על מנהגו של עולם, הלא די פעם אחת ביום. ולפיכך תקנוה חכמינו ז"ל על יצירתו של האדם, שמתוכה מבואר ענין הנקיות בהסתר פנים שלא תהא מגונה. וזהו טעם הטור והשולחן ערוך שפירשו כוונת ברכה זו, מה שאין דרכם בכך, שהרי לא פרשנים הם. אלא משום דנוגע זה להענין. (וכיוצא בזה כתבו הרא"ש והר"ן ריש כתובות על ברכת אירוסין. ונראה לי עוד שזהו טעם הרמ"א בריש סימן ה לברך "אשר יצר" בבוקר גם בלא עשה צרכיו, עיין שם. ורבים התפלאו עליו, אבל לפי מה שכתבתי דזהו על יצירת האדם – אתי שפיר. ודייק ותמצא קל.)